

som blev igangsat, hvor Lise Nørgaard argumenterede for, at man skulle stemme ja til euroen og ja til, at kronen blev fjernet.

Den direkte involvering i kampagnen så vi også udtrykt – det er kommet frem efterfølgende – igennem det oplæg til annoncer med tidligere vismænd, som man i Statsministeriet og Økonomiministeriet tog initiativ til, endda med tidligere vismænd, som ikke var klar over sammenhængen og ophavsmændene til annoncen.

Men i eurodebatten var det ikke første gang, vi så de her ting rulle over scenen. Folkehøringerne, som allerede har været nævnt, er også udtryk for, at man udøver en ren partiaktivitet gennem regeringsapparatet og bruger ministrenes embedsmænd til det. Også oprettelsen af Task Force, som det så typisk hedder på nydansk, som man tog initiativ til i august 1997 op til den senere folkeafstemning om Amsterdamtraktaten, var udtryk for, at man sagde til embedsmændene, at de skulle udføre arbejde, som havde et egentlig partipolitisk sigte.

Nu har vi så senest set, at socialministeren til landets ældres udsender et ønske om, at de skal skrive om deres liv. Det synes vi i øvrigt er godt at ældre gør, men det er igen en aktivitet, som normalt vil ske gennem de råd, nævn, udvalg, ting og sager, som nedsættes både af Folketinget og af regeringen til at arbejde med de her ting. Men her ser vi en aktivitet, »Skriv om dit liv«, der sendes direkte til pensionisterne som et partipolitisk initiativ, som skal fremme en bestemt ministers popularitet i forhold til et kommende valg.

Det er sådan nogle ting, der gør, at det er nødvendigt at trække nogle klare grænser, og der synes vi, at det udgangspunkt, der er nævnt i DJØF-rapporten side 123, er et godt udgangspunkt. Det er lige præcis det afsnit, hvor DJØF-rapporten peger på nogle ting, der er uheldige, som statsministeren nok af samme årsag valgte at glemme i sin opremsning af citater fra samme rapport. Det er nemlig et godt udgangspunkt for en videre debat, at det er Folketingets ansvar, at der bliver trukket nogle klare grænser.

Det er det samme synspunkt, professor i offentlig forvaltning, Jørgen Grønnegård Christensen, gav udtryk for i november i Børsen, hvor han klart siger, at markedsføring af propaganda i stigende grad er blevet en del af det politiske liv, og skal der sættes en grænse, så skal den sættes udefra gennem Folketinget. Man kan ikke definere sig ud af problemet, siger han.

Vi er meget enige i det synspunkt, og det er også derfor, at Folketinget må kende sit ansvar og derfor være med til at definere en grænse.

Vi har så netop hørt et forslag til vedtagelse af hr. Aage Frandsen på SF's vegne, som siger, at regeringen skal komme med et udspil til, at vi får defineret den grænse, så Folketinget kan sætte den grænse.

Vi forstår SF's udspil på den måde, at vi dermed kommer videre i processen, og derfor skal jeg på Dansk Folkepartis vegne sige, at vi støtter det forslag til vedtagelse, som vi meget håber vil kunne få flertal her i Folketinget. På den måde vender vi tilbage til spørgsmålet og får trukket vores klare grænse i forhold til, hvad regeringen må bruge embedsmændene til, så vi undgår det misbrug, der har fundet sted gennem den senere årrække.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Som det fremgik af min ordførersamtale tidligere og også af besvarelserne af de spørgsmål, der blev rejst til min ordførertale, så er vi i Venstre meget interesseret i at få nogle præciseringer af de forskellige retningslinjer. Jeg kan derfor på Venstres vegne varmt anbefale det forslag til vedtagelse, som hr. Aage Frandsen for lidt siden fremsatte.

Jeg skal derfor blot, da nu det skal være et spørgsmål, spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om Dansk Folkeparti ser det forslag til vedtagelse, som hr. Aage Frandsen kom med, som en mulig tredje vej.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Nu kan jeg forstå, at Dansk Folkeparti også støtter hr. Aage Frandsens forslag. Der står jo i det forslag, så vidt jeg lige erindrer, at der særligt skal rettes opmærksomhed imod embedsmandsværkets arbejde i forbindelse med valgkampe, men der står ikke noget om folkeafstemninger.

Da Dansk Folkeparti så åbenbart vil støtte det her forslag, må jeg jo forstå det sådan, at Dansk Folkeparti nu anerkender, at der er stor forskel på en folketingsvalgkamp og på en folkeafstemning. Det må jo være derfor, at Dansk Folkeparti nu støtter SF's forslag. Jeg formoder også, at det så er baggrunden for, at SF's forslag ser ud, som det gør, nemlig at SF nu anerkender, at den kritik, der har været under folkeafstemningsdebatten, var lidt ved siden af, og at vi nu er ovre i en